

[Lykketoft]

dighedernes kontrolindsats, som lammer arbejdsformidlingen, og som skaber krise på Rigshospitalet. Vi beklager, at disse ændringsforslag tilsyneladende ikke kan samle flertal.

Omvendt må vi konstatere, at en lang række af vore øvrige ændringsforslag, der kunne samle flertal uden om regeringen, nu også gennemføres med regeringens støtte. Det gælder f.eks. merbevillinger til patientorganisationsejede sygehuse, merbevillinger til bedre sundhedsoplysning og mere energiforskning. Det gælder på teater- og filmområdet, og det gælder i et vist omfang i politietaten, hvor vi imidlertid beklager, at man ikke ansætter flere på kontorerne, så politifolkene kan aflastes for administrative opgaver og lave det, der i højere grad er deres arbejde.

Så er der åbenbart lidt længere hen ad vejen sikret et flertal for en større indsats for byfornyelse og for at lægge loft over tjenestemandspensionisternes samordningsfradrag, således som Socialdemokratiet har foreslået det.

Det betyder, at indholdet af i alt ca. 20 af de socialdemokratiske ændringsforslag i realiteten er imødekommet. Det drejer sig om forslag, der bevillingsmæssigt løber op i ca. 240 mio. kr.

Hvis vi et øjeblik holder de større og mere principielle forskelle mellem regeringens og Socialdemokratiets forslag ude af debatten, så undrer vi os over, hvorfor små beløb på i alt en halv snes millioner kroner, som Socialdemokratiet havde foreslået, og som har stor betydning for små dele eller små udsnit af vort samfund, ikke også er tilgodeset.

Jeg tænker f.eks. på 1 mio. kr. til hjælpemidler til døvblinde mennesker. Jeg tænker på en merbevilling til Patientklagenævnet på 1 mio. kr., så ventetiden kunne nedbringes. Jeg tænker på de 2 mio. kr. til de grønlandske detentioner, som der vistnok er givet både halve og trekvarte tilsagn om tidligere. Jeg tænker på 0,8 mio. kr. til Inuit Circumpolar Conference for arktiske folk, et projekt, der støttes af andre regeringer omkring Nordkalotten.

Jeg nævner det selvfølgelig ikke, fordi det er helt centralt i den politiske debat, men fordi det er nogle af de mange tegn, vi har kunnet se på, at stemmeaftalen om finansloven er blevet til i huj og hast og derfor er præget af meget lidt overblik og meget lidt omtanke . . .

Formanden:

Vi behandler faktisk årets vigtigste lovforslag, og jeg vil bede om, at der er ro i salen, så ordførerne har mulighed for at blive hørt.

Lykketoft (S):

Jeg takker for formandens opbakning.

På enkelte andre og mindre punkter hersker der direkte uklarhed. Jeg forstår, at der eksisterer forskellige typer af forståelse mellem regeringen og hvert enkelt af partierne, henholdsvis De Radikale, CD og Kristeligt Folkeparti, om, at der op af forskellige små kasser og puljer skal trækkes mindre summer til forskellige gode formål.

Derfor skal jeg for en sikkerheds skyld spørge finansministeren: Er det rigtigt forstået, at der er sikret 1/4 mio. kr. til Mødrehjælpens evalueringprojekt, at der er sikret 0,3 mio. kr. til Turnergruppen? Vil AIDS-oplysning og ernæringsoplysning med de puljer, der er blevet sat af, blive tilgodeset, således som det er foreslået i Socialdemokratiets ændringsforslag? Det er ikke svar, man kan læse ud af det materiale, vi har fået i Finansudvalget, og jeg tror, at de områder, der er berørt her, vil være vældig interesseret i at få et klart svar om, hvad der ligger i mundtlige eller os ubekendte skriftlige forståelser mellem stemmeaftalpartierne.

Dér, hvor Socialdemokratiet er klart imødekommet, har vi, vi synes helt naturligt, trukket vore egne ændringsforslag.

Jeg konstaterer, at Socialistisk Folkeparti på en række områder, hvor vi havde stillet helt sammenfaldende ændringsforslag, ikke har benyttet sig af samme praksis. Jeg går ud fra, at det simpelt hen er en fejl, for jeg kan ikke forestille mig, at det er et bevidst forsøg på at fortælle forskellige interessegrupper, at SF kæmpede lidt længere for dem end vi andre.

Lad mig vende mig til det mere overordnede i forskellen mellem det, som 80 medlemmer af Tinget har lavet stemmeaftale om, og det, som Socialdemokratiet på den anden side har foreslået.

Der er medlemmer til højre i denne sal, i midten af denne sal, der nærer den vrangforestilling, at Socialdemokratiet altid vil overbyde med krav om ekstra udgifter og nye belastninger af statsfinanserne. Som det så taktfuldt bliver udtrykt: De skal bare have et lille ekstra fix, så bliver de glade.